

Gabriel Bebeșelea, primul dirijor român din istoria Festivalului Rossini de la Pesaro

(Costin Popa – 12 septembrie 2016)

De la câștigarea importantului concurs „Lovro von Matačić” de la Zagreb în 2015, a competiției „Jeunesses Musicales” în 2010, tânărul șef de orchestră Gabriel Bebeșelea se află într-o puternică afirmare internațională, cu concerte la Londra (Philharmonic Chamber Orchestra), Kiev, Kassel, Zagreb, Almaty etc., alături de prezențele la București și în toată țara. Vara lui 2016 i-a adus bucuria invitării la renumitul Festival Rossini din Pesaro, pentru o producție a operei „Il Viaggio a Reims”, desfășurată sub auspiciile Academiei Rossiniene, al cărei director este celebrul dirijor Alberto Zedda, mare exeget al opusurilor lui Gioachino Rossini. Este pentru prima oară când un șef de orchestră român pășește în sanctuarul liric din orașul natal al marelui compozitor.

„Călătorie la Reims”

La Pesaro, cantata scenică „Il Viaggio a Reims” (premieră absolută la Opéra Comique din Paris, în 19 iunie 1825, pe un libret de Luigi Balocchi după Madame de Staël) este o producție din anul 2001 (elemente scenice și regie Emilio Sagi, reluate regizoral de Elisabetta Courir, cu costume semnate de Pepa Ojanguren), care figurează anual pe afiș, la Teatrul Rossini, în interpretarea unor tineri absolvenți ai Academiei. Original împărțită în trei acte, opera se reprezintă în mod curent într-un singur act, producția de la festivalul din Pesaro având însă o pauză.

Opus complex, cu nu mai puțin de 18 personaje, dintre care majoritatea au arii importante, „Il Viaggio a Reims” a acumulat o mare experiență din partea celor 35 de titluri anterioare ale Lebedei de la Pesaro. Mai mult chiar, Rossini l-a folosit mai târziu la compunerea operei „Le comte Ory” (1828), prin preluarea de extrase. Pierdută peste ani, „Il Viaggio a Reims” a fost reconstituită grație eforturilor Fundației Rossini din Pesaro și prezentată publicului festivalului în 1984 sub bagheta lui Claudio Abbado și într-o distribuție stelară.

Gabriel Bebeșelea a condus Orchestra Simfonică G. Rossini. A făcut-o cu profesionalism, cu preocupare pentru redarea specificităților rossiniene, ceea ce a arătat un studiu profund și serios. Analiza de detaliu a fost solidă și instrumentiștii au cântat cu minuție de filigran, inspirați de gestica elegantă a dirijorului și de simțirea culturii de stil pe care Bebeșelea o emana la fiecare desen melodic. Bagheta a generat sonorități delicate, gingașe și diafane (viorile din introducerea renumitei arii a lui Don Profondo, „Medaglie incomparabili”, reprezintă numai un exemplu), a înfățișat atât de tipicele crescendo-uri și accelerando-uri rossiniene, precum și tempourile de salon, demonstrând virtuți pe care șeful de orchestră s-a sprijinit în creionarea atmosferei pregătirilor pentru încoronarea Regelui Carol al X-lea al Franței, tema operei. Bun colorist, dirijorul român a adus lumină și clar-obscururi în lectură. Urmărirea cântăreților s-a făcut cu pricepere.

Omogenitatea conferită sextetului Madama Cortese, Marchiza Melibea, Conte di Libenskof, Don Alvaro, Baronul Trombonok, Don Profondo, marelui și dificilului ansamblu „Gran Pezzo Concertato a 14 voci”, ca și finalului „L'allegria è un sommo bene” a fost exemplară.

Festivalul Rossini, la care a fost copios aplaudat (premierea din 12 august a dovedit-o), a reprezentat o importantă etapă în cariera tânărului nostru dirijor.

Distribuția s-a alcătuit după disponibilități. Toți cântăreții au fost tineri și studiul la Academie a avut drept consecință evidentă buna stăpânire a stilului, redat de înzestrări vocale variate din unghi calitativ. Cu tot stadiul divers de pregătire, progresele se anunță. Îi notez, remarcând multitudinea de naționalități: sopranele Lucrezia Drei (Corinna), Marina Monzó (Contesa di Folleville), Larissa Alice Wissel (Madama Cortese), Eleonora Bellocci (Delia), contralta Aurora Faggioli (Marchiza Melibea), mezzosopranele Diana Volkova (Maddalena), Sara Bañeras (Modestina), tenorii Xabier Anduaga (Cavalerul Belfiore), Yasuhiro Yamamoto (Contele di Libenskof), Yusuke Kobori (Don Luigino), Alfonso Zambuto (dublul rol, Zefirino și Gelsomino), bașii Ogulcan Yilmaz (Lord Sidney), Gianluca Lentini (Don Profondo), William Hernández (Baronul di Trombonok), Maharram Huseynov (Don Alvaro), Shunxin Li (Don Prudenziro), baritonul Stefano Marchisio (Antonio). Vom mai auzi de ei.

Gabriel Bebeșlea, Alberto Zedda

Ansamblu,
actul I

Montare modernă

Regizorul Emilio Sagi a imaginat acțiunea în spa-ul hotelului „Crinul de aur” din Plombières-les-Bains, Franța. În decoruri simple, albul odihnitor a dominat. În prima parte, toți eroii se relaxau în șezlonguri albe, costumați în halate albe de baie. Pentru cea de-a doua secțiune, vestimentația a fost alcătuită din costume negre, de seară, cu câte o tușă extravagantă, pregătitoare ale ceremoniei, în timp ce scaune albe au luat locul șezlongurilor. S-a jucat intens și expresiv, în atitudini naturale, iar rolul mut al Regelui Carol al X-lea a revenit unui... copil încoronat, care a sosit prin sală și chiar a dat mâna cu... spectatorii. Delicios.

O montare pentru toate timpurile.

* Fotografiile au fost oferite de Biroul de Presă al Festivalului Rossini.